בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ב** ב**מנחם אב** תשס"ב (**31** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ב במנחם אב**, מביא אותנו לאות **ט** במסעינו האלף-ביתי...
האות **ט** מופיעה לראשונה בתורה במילה – **טוב**: "וירא אלוקים את האור כי טוב..."[בראשית א' 4] ללמדנו שהאות **ט** היא סמל הטוב. וכן מלמדנו התלמוד: "הרואה **ט**י"ת בחלומו סימן יפה לו... הואיל ופתח בו הכתוב תחילה." [בבא קמא נה.] ומסביר רש"י: "**ט**י"ת שכתובה ראשונה בתורה נאמרה ל**ט**ובה".
ה' עצמו הוא מהותו של הטוב – "כי **ט**וב הוא" [ירמיה ל"ג 11]; כל מה שברא הוא טוב – "וירא אלוקים את כל אשר עשה, והנה **ט**וב מאד..." [בראשית א' 31]; וכל מה שנעשה ברוב חסדיו הנו טוב – "הודו לה' כי **ט**וב, כי לעולם חסדו."[תהלים ק"ח 1]
העולם שברא הקב"ה הוא טוב – שכן אנו מוצאים שבכל יום מימי הבריאה העריך ה' את אשר נברא באותו יום, וחרץ את משפטו עליו: "וירא אלוקים כי **ט**וב" [בראשית א' 12] כאשר הולך האדם בנתיבים שאותם היתווה לו הבורא, נשאר העולם טוב. ואף כאשר נכשל האדם במילוי המשימה שהוטלה עליו, ומזהם את הטוב שבעולם ע"י מעשיו הרעים, מעניק לו ה' את מתנת **התשובה**. גם התשובה נקראת בשם "**טוב**", שכן היא נותנת לאדם את האפשרות את חטאיו לזכויות. מלמדנו התלמוד כי נוהג ה' עם האדם במידת ה**ט**וב והמ**ט**יב.
האדם נכסף לחיים "טובים", לבריאות "טובה", לעסקים "טובים", לשנה "טובה". אך מהו טוב? ההצלחה הגשמית היא לעתים קרובות בת חלוף, ועושר ונכסים משגשגים עשויים להשחית את נפש האדם, בעוד עיכובים ונסיגות יכולים להכשיר את הקרקע להתקדמות ולניצחון. רק ה' יודע מהו הטוב המוחלט והאמיתי לאדם.
תפישתנו האנושית את המושג **טוב** הינה סובייקטיבית, שכן מוגבלים אנו בראייתנו ואין אנו יכולים לחזות את העתיד. לעתים קרובות נמשך האדם אל דברים שלמעשה אינם טובים כל עיקר עבורו. על-כן אנו אומרים בתפילה, "ימלא ה' את כל משאלות לבנו לטובה", דהיינו לפי הטוב האמיתי, האובייקטיבי. [מסכת ברכות ט"ז:]
המדרש [אותיות דר' עקיבא] מגלה לנו רמז לקשר בין האות "**ט**" לבין ענווה, בעצם מבנה של ה-**ט**. צידה הימני מתאר אדם הכופף ראשו בענווה לפני ה**אחד** [הקב"ה] – הסמכות הגבוהה ממנו – המתוארת בצידה השמאלי הזקוף של ה-**ט**. ועוד אומר מדרש זה: "אל תקרי **ט**י"**ת** אלא **ט**יט", ומהו טיט? זה טיט שבידו של הקב"ה, שנאמר [ירמיה י"ח 6] "כחומר ביד היוצר". הטיט הוא חומר הגלם הגשמי שממנו נוצר האדם ואליו ישוב. אנשים חסרי אמונה עשויים להתייחס בסלידה למאורעות מסויימים, הגורמים להם צער, ולמאוס בהם כבטיט. אך האדם המאמין, המכיר בטובתו הנצחית של ה' הטוב והמטיב, בוטח תמיד ש"כל דעביד רחמנא, לטב עביד" [=כל מעשי הקב"ה, לטובה הם] [ברכות ס':] [עולם האותיות]

(ואולי טוב שאנו למדים על אות זו, האות **ט**', בחודש שבו ה-**ט**' בחודש, **תשעה באב**, כל-כך מרכזי לתפישת-עולמו היהודית. כי אחרי היום הקשה הזה בא היום השמח כל-כך,

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ב במנחם אב תשס"ב (31 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ט"ו באב, שאותו חגגנו אך לפני שבוע ימים. והרי את המלים, ט"ו באב, אפשר להקריא אחרת: "**טוב אב**", כפי שאמרנו דלעיל: "כל דעביד רחמנא, לטב עביד".)

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל